

[Inge Krogh]

ikke var muligt, at politiet fik et radiosystem, sådan at det ikke var muligt at aflytte meddelelserne.

I lovforslag nr. L 35 foreslås oprettelse af nye embeder, politiombudsmænd og et politiklagenævns. Det har været diskuteret meget her. Der har været en del uro omkring lokalnævne, og det har været diskuteret meget rundt i politikredsene. Der er sket en ændring af nævne for ikke så forfærdelig længe siden, og det vil være rimeligt først at se, hvordan det fungerer.

Wilhelm (VS):

Hr. Knud Lind triumferede efter sin sønderlemmende gennemgang af det her: det gik jo kun ud på kontrol med politiet. Det er godt set; det er faktisk det, vi selv kalder det; det er det, vi har skrevet i fremsættelsen, nemlig at det tredje bundt af disse retsplejeforslag har at gøre med kontrollen med politiet. Så det glæder mig da, at det er sivet ind. Det drejer sig faktisk om 5 forslag, der alle sammen har det tilfælles at få bedre offentlig kontrol med, hvordan politiet fungerer.

Med hensyn til det første af dem, det om identifikation, blev jeg belært af hr. Knud Lind og nu også af fru Inge Krogh om, at det ikke altid var hensigtsmæssigt, at politifolk mødte uniformerede. Hvad nu med f. eks. tvangsindlæggelser? Jeg kan godt fortælle både hr. Knud Lind og fru Inge Krogh, at i de 7 år, jeg har været retspolitisk ordfører – da vi er et lille parti, er vi sådan stillet, at vi kun har én af den slags og kun én, der har siddet i retsudvalget – er problemet med, at uniformerede betjente deltager ved tvangsindlæggelser, først af alle nævnt af mig både i retsudvalget og over for ministeren. Det er udtrykkelig nævnt i bemærkningerne til dette lovforslag, at det er et område, hvor vi mener, det er en skandale, at politiet alt for ofte ikke overholder de almindelige retningslinjer om, at de skal møde uuniformerede i forbindelse med tvangsindlæggelser. Det behøver man ikke belære os om, det er vi faktisk de første der har gjort opmærksom på. Man ville have set, at vi er opmærksomme på det problem, hvis man havde gjort sig den ulejlighed at læse bemærkningerne til forslaget; det står midt i anden spalte.

Der er jo på de her 5 forslags områder sket nogle ting, siden vi drøftede dem sidst.

Det gælder spørgsmålet om identifikation, som jo også omfatter andet end uniformering. Det omfatter almindelige legitimationskrav, og det kan undre, at den ene og den anden og ikke mindst korpsets medlemmer er så forbandede på de her forslag om legitimationskrav, eftersom legitimationskravene ikke er andet, end hvad der allerede står i kundgørelserne, men som bliver overtrådt. Uniformeringskravet er anderledes og mere præcist, men kravet om legitimation er intet andet, end hvad der står i kundgørelsen.

På dette punkt er der også sket nogle ting siden sidst. Frederiksbergsagen med den 75-årige invalidepensionist var ganske ny, da vi behandlede forslagene sidst. Den opstod efter, at forslagene var fremsat, og viste altså deres aktualitet, og det skete også med en række af de andre forslag. Problemstillingen blev øjeblikkelig aktualiseret i det virkelige liv. Men dengang kendte vi ikke udgangen på Frederiksbergsagen; den kender vi i dag. Selv om kundgørelsen om legitimation klart var overtrådt, betød en kombination af klagevejene, lokalnævnsbehandlingen og det særlige undersøgelsesretsmøde og den måde, det foregår på, og i sidste instans den følgagtighed, som justitsministre desværre så at sige systematisk udviser, at der ikke skete noget som helst ved denne klare overtrædelse af kundgørelsen om legitimation.

Om det næste forslag, om privatlivets fred, fotodokumentation, skal jeg kun sige, at jeg stadig væk beklager, at SF er så forbeholdne over for det. Det, det går på, er jo, at det skal være klart lovligt at skaffe sig fotografisk dokumentation for politiets arbejde, som det f. eks. har vist sig nødvendigt for at få stoppet det livsfarlige blokadegreb, som det f. eks. har vist sig nødvendigt, for at vi overhovedet fik kendskab til, at politiet med fotolinse registrerede deltagere i lovlige og fredelige demonstrationer. Det havde ikke kunnet lade sig gøre, hvis ikke man statuerede, at den form for borgernes, pressens, kontrol med politiet, også når det befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, ikke strider mod straffelovsbestemmelserne om privatlivets fred. Den præcisering er simpelt hen nødvendig af den grund, ikke for at man kan snage i offentligt ansattes forhold i øvrigt. Det fremgår også klart af bemærkningerne, at vi præcis har valgt den formulering, som var